

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyně Mgr. Jarmilou Úředníčkovou ve věci

žalobce: A. B.

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem 150 00 Praha 5, Křížová 25

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 8. 5. 2025, o invalidní důchod
takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 8. 5. 2025, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalované, jímž žalovaná zamítla jeho námitky proti rozhodnutí České správy

Shodu s prvopisem potvrzuje I. M.

sociálního zabezpečení ze dne 14. 1. 2025 č. j. X, kterým byl žalobci od 10. 2. 2025 odňat invalidní důchod a uvedené rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdila.

2. Žalobce považoval napadené rozhodnutí za nesprávné. Uvedl, že žalovaná odůvodňuje své rozhodnutí tím, že dle posudku příslušného posudkového lékaře již není invalidní ve III., II. ani I. stupni invalidity. Posudkový lékař učinil tento závěr, aniž by podrobněji zkoumal jeho zdravotní stav. Na jednání nebyl přizván, takže si nemohl posudkový lékař učinit odpovídající představu o jeho zdravotním postižení. Posudkový lékař se zřejmě zabýval otázkou jeho invalidity ve vztahu k ustanovení § 39 odst. 2 písm. c), zákona č. 155/1995 Sb., avšak nezhodnotil jeho celkovou výkonnost, pohyblivost a schopnost vykonávat denní aktivity vzhledem k položce 8, kapitoly VI., přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb. Jak vyplývá dle žalobce z lékařské dokumentace, trpí omezením pohybu a funkčnosti pravého kolene po operaci TEP. Jeho denní aktivity jsou těžce omezeny. Je schopen vykonávat práci s omezením a s omezenou pracovní dobou. Kromě toho má také Diabetes Mellitus II. stupně a srdeční arytmií (fibrilaci levé komory). Posudkový lékař nevzal dle žalobce v úvahu ani tu skutečnost, že se jeho stav, oproti stavu v roce 2023, kdy byla provedena operace TEP nezměnil a nadále trvá se stejnými obtížemi a s minimální šancí na zlepšení. Dochází u něj k omezení pohyblivosti v takovém stupni, že již není schopen si dřepnout, kleknout, obléct se bez pomoci rukou, chodit, nastoupit do tramvaje či autobusu nebo chodit po schodech (chodí pouze po jednom schodu). Od července 2023 mu byly přiznány mimořádné výhody III. stupně. Žalobce nemá po operaci bolesti, nepotřebuje utišující prášky nebo injekce, ale omezení je značné. Dle žalobce bylo napadené rozhodnutí vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu a bez přihlédnutí k ustanovení § 39 odst. 2, písm. c) zákona č. 155/1995 Sb. v platném znění a příloze vyhlášky č. 359/2009 Sb. v platném znění. Rozhodnutím posudkového lékaře ze dne 30. 12. 2024 mu bylo změněno omezení ze 70 % na 25 %, což je dle žalobce nemyslitelné a zázračné. Po zjištění problému se srdcem (arytmií levé síně) poslal zprávu o novém zdravotním stavu na posudkový odbor do Hradce Králové. V současné době čeká žalobce na operaci srdce. Zpráva o srdeční arytmií byla zanesena do spisu, nicméně srdeční problém nebyl dle žalobce posuzován. Invalidní důchod je pro něj nutný, jako zdroj příjmu, jelikož s jeho zdravotním stavem je velmi těžké hledat si práci. Navrhoval zrušení napadeného rozhodnutí žalované a opětovné přiznání invalidního důchodu, a to i s doplatkem od data odejmutí invalidního důchodu, a to od 30. 12. 2024
3. Žalovaná v písemném vyjádření odkázala na odůvodnění napadeného rozhodnutí a závěry posudku vypracovaného lékařkou Institutu posuzování zdravotního stavu. Žalovaná navrhla provést důkaz posudkem příslušné posudkové komise MPSV ČR.
4. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, dále jen „s. ř. s.“), a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
5. Ze správního spisu bylo zjištěno, že Česká správa sociálního zabezpečení rozhodnutím ze dne 14. 1. 2025 č. j. X odňala od 10. 2. 2025 žalobci invalidní důchod. Podkladem rozhodnutí žalované byl posudek Institutu posuzování zdravotního stavu ze dne 30. 12. 2024, dle jehož závěru žalobce již není invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jeho pracovní schopnost poklesla pouze o 25 %. Proti uvedenému rozhodnutí správního orgánu I. stupně podal žalobce námitky, o nichž žalovaná rozhodla žalobou

napadeným rozhodnutím ze dne 8. 5. 2025, č. j. X tak, že námitky zamítla a rozhodnutí ČSSZ ze dne 14. 1. 2025 potvrdila. Žalovaná vycházela z posudku Institutu posuzování zdravotního stavu ze dne 20. 3. 2025. Podle posudkového závěru rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je postižení uvedené v kapitole XV., oddílu B, položce 8, písm. a) přílohy k vyhlášce MPSV č. 359/2009 Sb., pro které posuzující lékařka stanovila

procentní míru poklesu pracovní schopnosti ve výši 15 % a dále ve smyslu § 3 a 4 neměnila. Den zániku invalidity byl stanoven na 30. 12. 2024.

6. Z posudku Posudkové komise MPSV ČR v Ostravě ze dne 9. 10. 2025 bylo zjištěno, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byl žalobce invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Šlo o invaliditu I. stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) téhož zákona. Nešlo o invaliditu druhého nebo třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) nebo c) téhož zákona. Šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %, nedosahoval však více než 49 %. Předsedou posudkové komise byl MUDr. et MUDr. V. H., dalším lékařem MUDr. R. Š. s odborností ortopedie a tajemnicí Bc. G. K. Žalobce byl jednání posudkové komise přítomen. Posudek obsahuje výčet podkladů, z nichž posudková komise vycházela, zjištění ze sěžejních lékařských nálezů, a při jednání posudkové komise, diagnostický souhrn a posudkové hodnocení. V posudkovém zhodnocení posudková komise konstatovala, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce je stav po implantaci endoprotézy pravého kolene (4. 4. 2023), dále ICHS chronická, KP kompenzovaná. Posudková komise nehodnotila shodně s lékařem Institutu posuzování zdravotního stavu vzhledem k vlastnímu šetření posudkové komise odbornými lékaři a nově přiloženým lékařským zprávám. Posudková komise hodnotila se závěrem, že se jedná o invaliditu prvního stupně dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. ve znění pozdějších předpisů. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 35 %. Dle posudkové komise je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu zdravotní postižení uvedené v kapitole XV., oddílu B, položce 8, písm. b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které stanovila míru poklesu pracovní schopnosti 35 %. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti již dále ve smyslu § 3 a § 4 citované vyhlášky neměnila. Den vzniku invalidity stanovila posudková komise dnem 30. 12. 2024 s platností do 31. 10. 2026. Dle posudkové komise je jednoznačný předpoklad zlepšení zdravotního stavu žalobce při adekvátní léčbě při redukci hmotnosti. Stav dle posudkové komise odpovídá až střednímu omezení pohyblivosti kolenního kloubu s částečnou ztrátou plného natažení a snížením rozsahu ohnutí. Funkčně se může projevovat obtížemi při chůzi po schodech, delší chůzi, vstávání z nízkého sedu a při kleku či podřepu. Celkově omezení kolenního kloubu je na úrovni až středně funkčního postižení, je zřejmé snížení celkové pohyblivosti žalobce a některé denní aktivity jsou omezeny. U žalobce je dle posudkové komise patrný dlouhodobý podíl obezity na zátěži nosných kloubů, tato je řešitelná pouze úpravou životního stylu. Žalobce je schopen vykonávat výdělečnou činnost se sníženými nároky na tělesné schopnosti. Pracovní omezení spočívá ve vyloučení práce fyzicky namáhavé, např. se zvedáním a přenášením těžkých břemen, s nutností dlouhých pochůzek, obzvláště po nerovném terénu, práce v klece a v dřepu. Schopnost využít dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti jsou zachovány. Schopnost rekvalifikace je zachována.

7. Podle ustanovení § 39 odst. 1, zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.
8. Podle ustanovení § 39 odst. 2 písm. a) téhož zákona, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu I. stupně.
9. Krajský soud dále považuje za nutné zdůraznit, že posudkové lékařství je specializované medicínské odvětví a podřazení zjištěného postižení zdravotního stavu pod příslušnou položku vyhlášky pro posuzování invalidity může provést pouze odborník z této oblasti. Jeho činnost nemůže nahradit soud, ale ani lékař s jinou specializací, který nemá odborné předpoklady pro hodnocení zdravotního stavu podle vyhlášky o posuzování invalidity. Je rovněž třeba zmínit, že pokles pracovní schopnosti se posuzuje vzhledem k profesi (viz rozsudek NSS č. j. 5 Ads 37/2003 – 92).
10. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti tedy komise vyhodnotí podle charakteru zdravotního postižení na základě vyhlášky o posuzování invalidity, přičemž zdravotní postižení podřadí podle jeho druhu a intenzity pod příslušnou kapitolu, oddíl a položku přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, a současně odůvodní stanovenou míru poklesu pracovní schopnosti v rámci zde stanoveného rozpětí, včetně případného navýšení podle § 3 této vyhlášky.
11. Jak bylo uvedeno výše, správní soud sám zdravotní stav žadatele o invalidní důchod nepřezkoumává, ověřuje pouze to, zda posudek příslušné posudkové komise je úplný a přesvědčivý (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 4 Ads 13/2003 – 54), případně zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena.
12. Soud konstatuje, že stěžejní otázkou bylo posouzení zdravotního stavu žalobce. V soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav žalobce ve vztahu k určení invalidity a jejího stupně Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR svými posudkovými komisemi, jak plyne z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů. Tato komise je oprávněna nejen k celkovému posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobce, ale též k posouzení schopnosti soustavné výdělečné činnosti a k zaujetí posudkového závěru o invaliditě, jejím vzniku, trvání a zániku. Z tohoto důvodu byl vypracován shora citovaný odborný lékařský posudek posudkovou komisí MPSV ČR v Ostravě. Posudková komise podala posudek v řádném složení stanoveném v § 16b zákona č. 582/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Posudek byl vypracován s náležitostmi uvedenými v § 7 vyhlášky č. 359/2009 Sb., na základě zdravotní dokumentace žalobce. Soud považuje posudek Posudkové komise MPSV ČR v Ostravě za úplný a přesvědčivý. Soud neměl důvod zpochybnit závěry posudkové komise, že u žalobce šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu o 35 % k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí a žalobce tak byl nadále invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů a šlo o invaliditu I. stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) téhož zákona, a to od 30. 12. 2024. Posudek PK MPSV ČR v Ostravě byl tedy stěžejním důkazem, jak výše uvedeno, splňujícím požadavek celistvosti, úplnosti a přesvědčivosti a krajský soud z tohoto posudku vycházel.

13. Soud proto v souladu s § 78 odst. 1 s. ř. s. přezkoumávané rozhodnutí žalované zrušil pro vady řízení, které spatřuje v nesprávně zjištěném skutkovém stavu a vrací věc správnímu orgánu k dalšímu řízení podle § 78 odst. 4 s. ř. s.
14. Podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. soud nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava dne 31. 10. 2025

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně